

nen vil med udgangspunkt i den internationale konsensus på området skulle forholde sig til balancen mellem forebyggelse, omsorg, behandling og andre tiltag over for konsekvenserne af epidemien. Udgangspunktet bør være, at indsatsen skal tilrettelægges på en sådan måde, at der sikres sammenhæng mellem de enkelte indsatser, og således, at en øget behandlingsindsats ikke sker på bekostning af forebyggelse. Den konkrete fordeling af midler til forebyggelse og behandling bør fortsat afgøres af modtagerlandet i tæt dialog med øvrige partnere. Udkastet til handlingsplan bør være genstand for en offentlig høringsproces, således at den danske ressourcebase aktivt inddrages i processen.

Parterne finder, at der som led i en generel styrkelse af hiv/aids-indsatsen og en bredere forankring gennem øget inddragelse af faglige og frivillige organisationer i Danmark og deres samarbejdsorganisationer i modtagerlandene i 4-årsperioden 2005-2008 inden for de beløb, der årligt tilføres ulandsbudgettet i form af samlet pris- og lønopregning, bør afsættes en særlig pulje på 25 mio. kr. årligt til nye og innovative indsatser via disse organisationer. De nærmere retningslinjer for anvendelsen af disse midler vil blive fastlagt i den nye hiv/aids-handlingsplan.

I Danidas årsberetning, som tilgår Folketinget, bør der ligeledes årligt rapporteres om den danske hiv/aids-indsats, herunder danske initiativer, ngo-initiativer og finansiering på området samt koordinering mellem donorer og internationale initiativer, herunder adgangen til medicin og udviklingen i UNAIDS og Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria.

Et *mindretal* i udvalget (SF) er positiv over for ideen om et review af indsatsen på aids-området og ideen om en årlig afrapportering, som SF finder vigtig og rigtig.

SF ville have støttet en vedtagelse af beslutningsforslaget i dets oprindelige form. Imidlertid finder SF, at aftalen mellem regeringen og Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, som er gengivet i ovenstående bidrag, indeholder for lidt bevægelse, når det angår balancen mellem forebyggelse og behandling. SF mener, at det er nødvendigt at satse på behandling i langt højere grad, end det er tilfældet nu – det giver aftalen ikke i tilstrækkelig grad udtryk for. Det er således stadig uklart, hvad der menes, når der i aftalen står, at man skal satse på innovative

indsatser på aids-området. Beslutningsforslaget indeholdt også et vigtigt fokus på kvinder og børn, der er særlig udsatte når det gælder aids – et fokus, som SF mener er helt centralt, og som ikke står tydeligt nok i aftalen. Endelig mener SF, at det er forkert at tage pengene til en øget indsats på aids-området fra den eksisterende ulandsbistand. Bevillingen til en sådan indsats bør for det første være langt større, end der lægges op til i aftalen, og for det andet skal den finansieres via yderligere midler. Det beløb, der nævnes i aftalen, vil ikke kunne gøre indsatsen væsentligt mere effektiv i forhold til de dramatiske konsekvenser for sundhedstilstand, økonomi og andre samfundsmæssige forhold, som aids-epidemien er årsag til i tredjeverdenslandene.

Dertil kommer, at en stadig større del af de penge, der gives til udvikling, spildes, fordi nøglepersoner dør undervejs. Derfor mener SF, at der bør gøres en langt mere massiv indsats for at behandle aids-ramte, en indsats, der kræver en massiv økonomisk satsning.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) ville have stemt for beslutningsforslaget, såfremt det var kommet til 2. behandling.

Et *tredje mindretal* i udvalget (KD) gav under første behandlingen af beslutningsforslaget udtryk for, at partiet havde haft i sinde at støtte forslaget, som det forelå. Det skyldes, at forslaget fastholdt en fin balance i forholdet mellem forebyggelse og behandling og ikke mindst fastholdt, at indsatsen skulle ske på baggrund af en tæt dialog med modtagerlandet. Samtidig tog beslutningsforslaget højde for, at kvinder, børn og unge er i en særlig udsat position i forhold til at blive smittet med hiv/aids, og at oplysningsvirksomheden derfor i høj grad skal være tilgængelig for og rettet mod disse grupper. Endvidere er beslutningsforslaget ikke mindst med til at pege på, at hiv/aids-epidemien er så alvorlig en trussel mod menneskeheden, at Danmark skal og bør gøre en større indsats end den, vi gør nu. Vi har en moralsk forpligtelse hertil, og vi har med FN's millenium-målsætninger forpligtet os til at standse og vende udbredelsen af hiv/aids inden 2015.

Kristendemokraterne har valgt ikke at indgå i aftalen mellem regeringen, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre. Det skyldes primært, at Kristendemokraterne mener, at behovet for at tilføre midler til indsatsen mod hiv/aids i udvik-